

Аллоҳ таоло Тавба сурасининг 128- оятида пайғамбари Муҳаммад
соллаллоҳу алайҳи ва саллам ҳақларида: «**Барча мўминларга
марҳаматли, меҳрибон бўлган бир пайғамбар**» деди, Фатҳ сураси
29- оятида мўминлар ҳақида: «**Ўзаро бир-бирларига раҳм-
шафқатлидирлар**», деди.

Жарир ибн Абдуллоҳ розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:
Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: «Одамларга раҳм
қилмайдиган кишига Аллоҳ раҳм қилмайди» (Ином Бухорий ривояти).

Усома ибн Зайд розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг бир қизлари ўғли жон таслим

қилаётганини айтиб, етиб келишларини сўраб у зот ҳузурларига одам юборди. У зот салом йўлладилар ва «Албатта, олгани ҳам, бергани ҳам Аллоҳнинг Ўзиники. Ҳар бир жон Унинг ҳузурида маълум муҳлат билан (белгиланган)дир. Сабр қилгин, Унинг ҳузуридаги ажру савобни умид этгин» деб айтиб юбордилар. Қизлари қасам билан: «Албатта келсинлар» деб айтиб юборди. Шундан сўнг у зот қўзғалдилар, Саъд ибн Убода, Муоз ибн Жабал, Убай ибн Каъб, Зайд ибн Собит ва бошқа кишилар ҳамроҳ бўлишди. Болани Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг қўлларига берилди, у жон таслим қилиш ҳолатида эди. Шунда у зотнинг қўзларидан ёш қуйилди. Саъд: «Ё Расулуллоҳ, бу нимаси?» деган эди, «Бу Аллоҳ таоло бандаларининг қалбига ўрнатган раҳм-шафқатдир. Аллоҳ бандалари ичидан фақат раҳмдил кишиларгагина раҳм қиласди», дедилар (Муттрафақун алайҳ).

Абу Хурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: Мен Абулқосим соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг шундай деганларини эшитганман: «Раҳм-шафқат фақат бадбаҳт одамдан олиб қўйилади» (Имом Термизий ривояти).

Ҳурайра Ҳурайра Ҳурайра Ҳурайра Ҳурайра Ҳурайра Ҳурайра Ҳурайра Ҳурайра
Ҳурайра Ҳурайра Ҳурайра Ҳурайра Ҳурайра Ҳурайра Ҳурайра Ҳурайра Ҳурайра Ҳурайра
Ҳурайра) «Ҳурайра Ҳурайра Ҳурайра Ҳурайра» :Ҳурайра Ҳурайра).

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Бир киши йўлда бораркан, қаттиқ ташна бўлди. Бир қудуқ топиб, унга тушди ва сувидан ичиб чиқди. Қараса, бир ит ташналикдан тилини осилтириб, тупроқ ялаб турибди. У: «Бу итга ҳам худди менга етгандек ташналик етибди» деди-да, қудуққа тушиб, маҳсисини тўлдириб сув олиб, уни тишлаганича тепага кўтарилиди ва итни суғорди. Аллоҳ унинг бу ишидан мамнун бўлиб, гуноҳларини мағфират қилди», дедилар. Саҳобалар: «Ё Расулуллоҳ, бизга ҳайвонларга қилган яхшилигимиизда ҳам ажр бўладими?» деб сўрадилар. «Ҳар бир қуримаган жигарда (яъни тирик жонда) ажр бор», дедилар (Муттафақун алайҳ).

Шарҳ:

Мусулмонларнинг динлари раҳм-шафқат устига қурилган. Парвардигорлари уларга меҳрибондир, пайғамбарлари уларга меҳрибондир, Аллоҳ таоло уларни ўзаро бир-бирларига раҳм-шафқатли деб сифатлаган. Раҳмдиллилик Аллоҳ таоло яхши кўрадиган мақтовли хулқлардан бўлиб, У зот Ўзининг Пайғамбари соллаллоҳу алайҳи ва саллам тиллари орқали бандалари ичидан фақат раҳмли кишиларга раҳм қилишини хабар берган.

Бугунги дарсдан олинадиган фойдалар:

1. Раҳм-шафқат мўминларнинг сифатларидан;
2. Одамларга раҳм-шафқатли бўлиш Аллоҳнинг раҳматига мушарраф

- бўлиш сабабларидан;
3. Қалбдан раҳм-шафқат олиб қўйилиши инсоннинг бадбаҳтлиги аломатидир;
 4. Ҳайвонларга яхшилик килиш савобли иш.